Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

◆ № 50 (550) ◆ Четвер, 18 березня 1993 року Ціна 8 крб.

Влада, як відомо, — одна, гілок її — три, а претендентів на всю повноту її — багато. Цивілізовані країни, щоб погамувати можливі колізії між цими чинниками, на сторожі стабільності поставили закони і підключили до формування влади народ, назвавши його «виборцями». Коли цей механізм працює, все нормально. Що ж буває, коли закони порушуються, а отже, створюється дисбаланс влад, ми бачили недавно, зокрема в Росії. Сподіваємось, що в Україні з цього буде зроблено правильні висновки.

Фото Михайла САЧКА і Анатолія ВОРОХА.

ВЛАДА: ВЕРТИКАЛЬ ЧИ ПАРАЛЕЛІ?

На вчорашньому засіданні Конституційної комісії, в роботі якої взяли участь Президент України Л. Кравчук та Голова Верховної Ради України І. Плющ, які є співголовами цієї Комісії, розглянуто проект нової Конституції України, опрацьований уже з урахуванням пропозицій та зауважень, що надійшли в ході всенародного обговорення цього непересічного, доленосного для України документа.

З інформацією з проблем реформи влади, поділу її гілок, механізмів стримувань та противаг виступив і відповів на запитання членів Конституційної комісії керівник її робочої групи Л. Юзьков.

Головував на засіданні І. Плющ.

Денне засідання 16 березня

Депутати розглянули і прийняли закони України про внесення змін і доповнень до Закону «Про представника Президента України» і до Закону «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування». Під час обговорення цих законів депутати так і не змогли зробити ще одного кроку до цивілізованого розподілу функцій різних гілок влади, а вдалися до політичного протистояння, і тому часу на Закон України «Про посилення кримінальної відповідальності за деякі злочини проти держави» вже не вистачило. Його обговорили, але рішення не прийняли і розійшлися на роботу в постійних комісіях.

А взагалі це півторагодинне засідання засвідчило: скільки не волай щось патріотичне на кшталт «Київ без Москви», «подалі від Росії» або «у нас свій шлях у Європу», Україна і Росія нікуди територіально не роз'їхалися. Більше того, за нашої обопільної економічної інтегрованості, після стількох років спільної історії (особливо радянської) з її однаковою політичною системою, однаковим політичним менталітетом сучасних політиків (в обох таборах) ми не розійшлися й духовно, а продовжуємо мавпувати один одного з тією тільки різницею, що Україна частіше йде за Росією, за розвитком її політичного життя.

Ось і тут. Минуло тільки два дні після VIII з'їзду нардепів Росії, де влади майже остаточно побили глеки, як відлуння докотилося до Києва.

(Закінчення на 2-й стор.).

«З НАШОГО БОКУ ЖОДНИХ «ЯКЩО»

Днями в Києві з офіційним візитом перебувала делегація Ісламської Республіки Іран на чолі з заступником міністра закордонних справ країни Махмудом Ваезі. Після зустрічі з Президентом України Леонідом Кравчуком гість погодився відповісти на кілька запитань спеціально для читачів «Голосу України».

— Пане Ваезі, ваш візит в Україну плановий чи, може, викликаний тим, що не спрацьовують деякі спільні домовленості?

— Розвиток наших відносин, початок яким поклав візит Президента Л. Кравчука в Тегеран, потребує все нових зустрічей для координації дій з тим, щоб взаємини стали більш плідними. От і цього разу наша делегація мала зустрічі з багатьма українськими представниками, які зайняті в різних сферах державної діяльності. Йшлося як про пи-

(Закінчення на 3-й стор.).

«Надію» підтримала «Америкенейрз»

Учора літак ВПС Сполучених Штатів Америки доправив до Києва протидифтерійну вакцину та інші ліки, які пожертвували українському народові громадські і приватні організації США. До складу вантажу ввійшли 675 тисяч доз вакцини КДС, 420 тисяч доз дифтерійного анатоксину з відповідною кількістю одноразових шприців, а також інші ліки. Медикаменти віддано в розпорядження Міністерства охорони здоров'я України.

Вже втретє доставлено найнеобхідніші ліки, які просила Україна. Попередні два вантажі були організовані в рамках проекту «Надія» 9 листопада і 22 грудня минулого року, третій — організацією «Америкенейрз».

Інформація Посольства США в Україні.

ВРУЧЕННЯ ВІРЧИХ ГРАМОТ

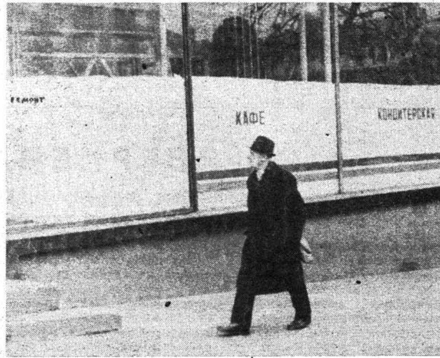
Постійний представник України при Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури (ЮНЕСКО) Надзвичайний та Повноважний Посол України у Франції Юрій Кочубей вручив у Парижі вірчі грамоти Генеральному директору цієї міжнародної організації Федеріко Майору.

В ході бесіди, що відбулась між ними, Юрій Кочубей від імені Президента та Уряду України підтвердив підтримку з боку України гуманних цілей і принципів ЮНЕСКО, готовність нашої країни до конструктивного міжнародного співробітництва в галузі освіти, науки та культури.

Була підкреслена роль ЮНЕСКО у вирішенні проблем мінімізації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, зокрема, важливість створеної для цього програми «ЮНЕСКО-Чорнобиль».

БІСТРО. НУ ДУЖЕ ВЖЕ БІСТРО!

Громадські їдальні й просто рядові забігайлівки навперегінки комерціалізуються, виблискуючи екзотичними вивісками — бістро, бари, ресторани, хот доги. Останнє, як відомо, у перекладі з братньої англійської мови означає «гарячий собака». Гарячий чи ні — а кусається, як справжній дог. Ще так недавно на Хрещатику будь-який студент чи просто перехожий (за день до зарплати) міг підобідати кухлем молока з бубликами. Нині ж не лишилось навіть дірки від тих бубликів. Ех, бістро... Щось надто вже воно бістро!

Фото Михайла САЧКА.

Парламентська хроніка

ВЛАДА: ВЕРТИКАЛЬ ЧИ ПАРАЛЕЛІ?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Президент України згідно з Конституцією вніс свої доповнення до згаданих вище законів і запропонував, по-перше, в разі неприйняття місцевою Радою в двотижневий строк рішення про згоду на призначення запропонованої кандидатури представника Президента України призначати його за вибором Президента. По-друге, записати, що голови тільки Рад базового рівня (село, селище, місто) залишаються найвищими посадовими особами в своїх регіонах, а в області і районі вони такими не є, бо там призначаються глави державної адміністрації, тобто представники Президента. Л. Кравчук свою думку вмотивував: «Надання, наприклад, голові обласної Ради статусу найвищої посадової особи на території області означатиме фактичне підпорядкування йому органів регіонального та місцевого самоврядування на рівні області, району, міста, селища, села, що перекреслює ідею самоврядності місцевих представницьких органів». Це, на думку Л. Кравчука, є поверненням до антидемократичної централізації самоврядування і призведе до особистого посилення голови Ради, якому будуть змушені підкоритися органи державної влади, які за законами підпорядковуються і Президентові. Словом, знову змішувалися вертикаль державної виконавчої влади з паралелями місцевого самоврядування, тобто з органами представницької влади, а також перепліталися їхні компетенції і права, попередньо чітко визначені іншими законами. Депутати більшістю голосів проголосували за те, щоб голови обласних і районних Рад були найвищими посадовими особами в своїх регіонах, але в системі самоврядування. Про те, що з цього вийшло і що стоїть за політичними перипетіями навколо цього питання, говорять депутати.

Лариса СКОРИК, співголова Всенародного руху України:

— Це елементарна боротьба за владу, і було б таємницею полішинеля розцінювати події якось інакше. Це був перший етап — визнати голову Ради найвищою посадовою особою на території району, області, міста, а другий етап, очевидно, — це визнати Голову Верховної Ради України найвищою посадовою особою всієї держави. Але це не той самий російський сценарій, постановку якого ми мали можливість у деталях побачити на з'їзді народних депутатів Росії. На превеликий жаль, дуже сумно, що наш Іван Степанович, який свого часу так допоміг прийняти Декларацію про державний суверенітет, інші державницькі акти, приєднався до цих подій. Адже саме від нього особисто (я йому це сказала відверто), від того, як він далі поведе свою політику, чи й далі спиратиметься на тих, кого назвав «реальною силою» і хто є насправді спайкою соціалістів з відродженими комуністами, залежатиме, чи буде в Україні спокій.

Михайло БОРЕЙКО, безпартійний:

— Нічого не сталося, просто окремі законодавчі акти приведено до певної норми. І справді, коли почалася полеміка, хто є найвищою посадовою особою в районі чи області, то в законах було зафіксовано те, що голови районних і обласних Рад обрані народом. Адже люди обирали народних депутатів, а депутати обрали собі голову, який і представляє інтереси народу на території відповідного регіону. А базового рівня — села, селища, міста — ми не торкалися, там усе залишилося без змін. Ми не погодилися з попереднім трактуванням, що голови рай і облрад є просто «найвищими» в своїх регіонах, а доповнили словами «в системі самоврядування». Отже, про вертикаль Рад не йдеться. Інша справа — ми записали, що представник Президента повинен звітувати перед відповідною Радою, і Президент із цим погодився. Це нормальне явище. А окремі радикально настроєні депутати, як завжди, все побачили в чорному світлі, мовляв, необільшовики, посткомуністи і таке інше хочуть створити свою вертикаль, відтворити компартію.

—А не хочуть?

— Є закон про об'єднання громадян, який дозволяє комуністам створювати партію. Це, по-перше. По-друге, ніхто не говорить про відтворення КПУ такою, якою вона була. Я, приміром, — колишній перший секретар райкому партії, але вважаю, що було б аморально з мого боку в разі відновлення КПУ вимагати повернення майна. Адже за моєю ініціативою вже як голови райради партійне майно було передано під дитячу художню школу, колишній будинок піонерів, спортивну школу, шаховий клуб. То навіщо демократам нагнічувати напруженість, вони тут не мають рації. Але я згодний: триває боротьба за владу і демократи бояться, що в разі відновлення КПУ в ній буде приблизно тисяч триста членів, а в усіх інших партіях — тисяч сорок і, коли почнуться багатопартійні вибори, то відомо, за кого сьогодні проголосують люди. Ось чого демократи, повторюю, бояться.

Приблизно на такому ж рівні, як відомо, тривала й суперечка в сесійному залі, і хто має рацію — підкаже час. Але вже через годину депутати-аграрники на своєму спільному засіданні заговорили про відставку віце-прем'єрів І. Юхновського і В. Пинзеника. Вони, мовляв, занадто буржуазні. Згодьтеся, знайомі паралелі...

Володимир СКАЧКО, оглядач.

ЮХНОВСЬКОМУ ТЕПЕР ПРОСТІШЕ. ВІН ВИЗНАЧИВСЯ

Ранкове засідання 17 березня

— Беручи до уваги, що робота у Верховній Раді стає дуже важливою, бо розуміння між Верховною Радою і урядом України немає, вважаю за необхідне залишитися у Верховній Раді і піти з посади першого віце-прем'єр-міністра України,— закінчив свій виступ Ігор Юхновський під аплодисменти народних депутатів.

Даруйте, але я так і не зрозумів, чому аплодували. Заяві про відставку першого віце-прем'єра? Адже на жарт це не схоже. А у списку проекту постанови, винесеної на розгляд сесії, ще Іоффе, Пинзеник, Герц, Євтухов... Самих списків, до речі, декілька. І голова постійної Комісії з питань законодавства та законності Олександр Коцюба, на мій погляд, так і не зміг дохідливо пояснити, хто й за яким принципом їх складав. І, мабуть, не лишень народному депутатові Михайлові Голубцю не зрозуміло, чому «замість побудови нашої держави ми знову повертаємося до руйнування»?

Не пройшла й поставлена на голосування стаття 90[1] як доповнення до Конституції України. І знову ж таки засипаний запитаннями Олександр Павлович не зміг роз'яснити, хто з народних депутатів, які працюють у виконавчих структурах, має скласти депутатські повноваження, а хто ні. Тож, мабуть, слушним було зауваження народного депутата Івана Зайця, що «це ще один приклад того, як не підготовлене належним чином питання виноситься на розгляд Верховної Ради».

Хоча саме по собі воно дуже болюче і вирішувати його потрібно якнайшвидше. Адже справді на сьогодні маємо ситуацію, коли призначені головами державних адміністрацій народні депутати склали свої повноваження, а їхні заступники залишаються народними депутатами. Знову ж таки не зрозуміло, чому це питання стосується тільки народних депутатів України, а не депутатів усіх рівнів? Олександр Коцюба врешті визнав, що всі ці запитання мають місце. Варто лишень додати, що їх на сьогодні, на жаль, набагато більше, ніж відповідей. Головне ж, на мій погляд, у тому, щоб, розв'язуючи ці питання, не посилювати й без того вкрай серйозного протистояння між законодавчою і виконавчою владами в Україні.

Юрій НЕСТЕРЯК, спеціальний кореспондент «Голосу України».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни у складі Координаційної ради з питань організації переходу України на міжнародну систему обліку та статистики

1. Вивести зі складу Координаційної ради з питань організації переходу України на міжнародну систему обліку та статистики: Ланового Володимира Тимофійовича, Карасика Юрія Михайловича, Михайличенка Сергія Юрійовича, Нечаєва Юрія Васильовича, Трифонова Валерія Миколайовича, Турянського Ігоря Мефодійовича та Уткіна Леоніда Євгеновича — у зв'язку з переходом на іншу роботу.

2. Увести до складу Координаційної ради з питань організації переходу України на міжнародну систему обліку та статистики:

ПИНЗЕНИКА Віктора Михайловича — віце-прем'єр-міністра України, міністра економіки України — голова Координаційної ради

ДЕНИСЮКА Олега Терентійовича — головного консультанта відділу з питань власності, інвестицій та підприємництва апарату радника Президента України з соціально-економічних питань

ДОНЦЯ Леонтія Антоновича — першого заступника міністра сільського господарства і продовольства України

МАКАРЕНКА Олександра Даниловича — заступника міністра закордонних справ України

ПИРОЖКОВА Сергія Івановича — директора Національного інституту стратегічних досліджень

ТКАЧЕНКА Миколу Миколайовича — заступника міністра машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України

ШПЕКА Романа Васильовича — першого заступника міністра економіки України

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
15 березня 1993 року

ПОСЛАННЯ

СВЯЩЕННОГО СИНОДУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

Преосвященні Архіпастирі, всечесні отці, дорогі брати і сестри!

Україна перебуває сьогодні у складному економічному становищі. 70-ліття духовного руйнування українського народу призвело до складної релігійної ситуації в Україні. Загострились міжконфесійні стосунки, особливо в Західній Україні. Прикро, але це правда, що протистояння, яке іноді доходить до ворожнечі, має місце серед християн, які, згідно з своєю вірою і переконаннями, повинні бути світлом для людей і сіллю землі. Так заповів нам Господь наш Ісус Христос.

Наступають весняні дні. Скоро почнеться посівна. І від того, чи будуть засіяні хлібом українські лани, залежить наше майбутнє. Якщо родюча українська земля не принесе в цьому році своїх багатих плодів через наше недбальство — може статися лихо. Релігійні чвари можуть принести шкоду під час посівної.

Тому Священний Синод нашої Святої Церкви звертається до Вас, Преосвященні Владики, всечесні отці, дорогі брати і сестри, з проханням зробити все можливе для припинення міжконфесійної ворожнечі. Ми просимо нашу православну паству показати приклад християнської любові до ближнього і до свого народу. **Священний Синод не буде заперечувати проти почергового богослужіння в одному храмі, якщо на це погоджуються православна і греко-католицька громади. Ми сподіваємося, що Греко-Католицька Церква піде назустріч православним і допустить почергове богослужіння в своїх храмах.**

Священний Синод звертається до місцевих органів влади з закликом сприяти примиренню православних і греко-католиків в Західній Україні.

Ми віримо в те, що дух християнської любові і віра в єдиного Спасителя переможуть людську гріховність і упередженість.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з усіма Вами.

**Заступник Патріарха Київського і Всієї України Митрополит Київський
ФІЛАРЕТ**

**Керуючий справами Київської Патріархії Митрополит Переяславський і Січеславський
АНТОНІЙ**

**Архієпископ Львівський і Сокальський
ВОЛОДИМИР**

**Архієпископ Рівненський і Острозький
РОМАН**

**Архієпископ Тернопільський і Кременецький
ЯКІВ**

ЗВЕРНЕННЯ

депутатів Ленінської райради м. Дніпропетровська до Верховної Ради України

Шановні законодавці!

Ми, представники 220-тисячного населення одного з найрозвинутіших промислових районів України, з економічним потенціалом, що дорівнює окремим обласним центрам, висловлюємо глибоку стурбованість ситуацією, що склалася після прийняття Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів, місцеве й регіональне самоврядування».

Вказаним документом фактично достроково припинено повноваження депутатів районних у місті Рад народних депутатів, таким чином твердження про те, що в республіці розвивається демократичний процес, є необгрунтованим. На ділі представники народу від державної влади відділені.

І без того вузькі виключні повноваження районних Рад повністю ігнорують структури базового рівня. Залишаючись на узбіччі процесів, що відбуваються в суспільстві, народні депутати районного рівня стали об'єктом суворої критики населення. Важко пояснити виборцям, що саме Закон передбачає повну ізоляцію їхніх депутатів від розв'язання насущних житейських проблем. Перетворюється на чисту формальність затвердження планів і програм соціального розвитку, місцевих економічних програм, планів приватизації об'єктів комунальної власності. Втрачає смисл і розробка бюджету, оскільки міська Рада має право встановлювати остаточний його обсяг.

Галузеву компетенцію виконавчих комітетів району довільно визначає міська Рада базового рівня й часто зводить її лише до виконання технічної роботи.

Разом з тим обстановка диктує необхідність посилити увагу до питань соціального захисту громадян, що без участі депутатів та владних структур неможливе. Кризу влади, що затягнулася, можна призупинити, якщо чітко розмежувати компетенції Рад різних рівнів та державної адміністрації.

Ми наполягаємо негайно ухвалити рішення про поновлення депутатів районних Рад у містах. Подальше безправне функціонування райрад безглузде.

Якщо ж і далі ігноруватимуться наші вимоги, ми залишаємо за собою право на безпосереднє звернення до виборців.

Направляємо дану заяву районним Радам обласних центрів України.

ЗАМІНИМО ЧЕРЕПАХУ НА РИСАКА?

Нотатки з виїзного засідання постійної Комісії Верховної Ради України з питань агропромислового комплексу

Це вже видно сьогодні неозброєним оком: переважна більшість керівників колгоспів і радгоспів не розуміють (чи не хочуть розуміти) концепції роздержавлення і приватизації землі. Новостворені правління земельних ресурсів, покликані координувати здійснення реформи, не мають на них ніяких важелів впливу, крім довгих роз'яснень. Як правило, безрезультатних. Наслідок: селянин не може «вибити» собі шмат землі для власного господарства, робітник — дещицю для мікрогороду. Водночас триває розбазарювання і самозахоплення землі, є факти хабарництва.

Незадовільно ведеться розробка проектів роздержавлення і приватизації земель колективних господарств. Торік регіональними програмами передбачалося виконати 575 проектів, а зроблено 173. Якщо і далі такими черепашачими темпами вестиметься роздержавлення, то розтягнеться воно, як докинув хтось із присутніх на засіданні, на сто років.

Особливо турбує землевпорядників відсутність національної програми охорони земельних ресурсів та її фінансування. Щороку через безгосподарність, нехлюйське ставлення до землі Україна втрачає тисячі тонн чорнозему. Держкомзем, котрий за своїм статусом повинен стояти на сторожі її, не має жодних прав, щоб покарати неслухняних товаровиробників. Парадоксальна ситуація: права — у місцевої влади, а відповідальність — у державної землевпорядної служби.

«На нас чекає катастрофа», — резюмував Борис Чепков. Якщо невдовзі не буде прийнято державної програми проведення земельної реформи (третій варіант якої блукає коридорами влади), триватиме безконтрольне розтягування національного багатства. Необхідно негайно перепідпорядкувати землевпорядні служби Держкомзему, створити банківську систему ринку землі, єдину політику вартісної її оцінки.

Похмурі прогнози підтвердили в обговоренні начальники обласних управлінь земельних ресурсів, запрошені на засідання комісії. Без належного фінансування і добору висококваліфікованих фахівців, йшлося у виступах, реформа приречена на провал. Вони навели численні приклади порушення місцевими «князьками» земельного законодавства, розтринькування, неефективного використання землі. У Тернопільській області, розказав Ярослав Іваськів, уже розроблено програму земельної реформи. Більше 480 фермерів мають в середньому по 16 гектарів землі. Понад 18 тисяч тернопільчан хочуть мати городи хоча б по 3 сотки, однак землі немає. Біда в тому, що керівники колективних господарств всіляко гальмують реформу, настроюють депутатів, працівників виконавчих органів на те, щоб землю для індивідуального господарювання не виділяти.

— Земельна реформа — не продаж і купівля землі, — сказав народний депутат Олександр Морозов. — Це питання власності, і поки ми будемо «сидіти-балакати», землю розберуть. Ось чому сьогодні, ставлячи ходу реформи оцінку «незадовільно», ми повинні прискорити її темпи, переглянути плату за землю, зацікавити інвесторів.

Емоційним був виступ голови комісії Анатолія Чепурного, який, як завжди, відстоював колективні господарства і переконував у їх перевагах перед фермерськими. Забирати землю у колгоспників, які по 30—40 років пропрацювали на ній, — це аморально. Колективним сільськогосподарським господарствам потрібно в першу чергу видати державні акти на володіння колективною земельною власністю — переконував працівників земельної служби голова постійної комісії.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

«З НАШОГО БОКУ ЖОДНИХ «ЯКЩО»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

тання міжнародної політики (ситуація на Азіатському континенті, Східній та Західній Європі), так і про двостороннє економічне співробітництво. Зокрема, обговорили можливості скорішої реалізації домовленостей про постачання іранської нафти в Україну. Крім того, уже в наступному місяці наші держави мають підписати угоди про співробітництво в таких важливих народногосподарських галузях, як наземний, морський і повітряний транспорт. А невдовзі у Києві відкриється філіал одного із іранських банків для зручності взаємних розрахунків.

— Повертаючись до питання про постачання нафти, цікаво знати, коли, на вашу думку, ця сировина почне надходити в Україну?

— Це залежить від української сторони. З нашого боку жодних «якщо». Тільки-но Україна буде готова прийняти вантажі, одразу і почнуться поставки. До того ж Іран відкрив для вашої держави кредит на суму 30 мільйонів доларів для закупівлі першої партії цієї сировини.

— Як відомо, іранська дипломатія — одна з найвпливовіших на Середньому й Близькому Сході. Чи не могло б керівництво Ірану допомогти поверненню на батьківщину тих українських громадян, які перебувають у полоні на території Афганістану?

— Під час переговорів порушувалося й це питання. Я запевнив керівництво вашої держави, що Іран докладе всіх зусиль, щоб повернути полонених. Ми вестимемо переговори з лідерами тих афганських угруповань, де утримуються громадяни України. Ми маємо повний список полонених, які перебувають на території Афганістану.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю провів Сергій ДАНИЛЕНКО.

ПАПЕРОТВОРЧА КОЛЕГІЯ

Хотів би продовжити розпочату мною в публікації «Така гучна посада» («ГУ» 25.02.93 р.) тему організації і вдосконалення виконавчої влади на місцях. Змушує мене це зробити впевненість у тому, що лише міцна виконавча влада може навести в державі елементарний лад. І якщо той, хто тримає важелі цієї влади в руках, думає лише про своє благополуччя, то це наша загальна біда.

Якщо деякі фрагменти цього матеріалу можуть здатися дрібницями, не вартими уваги у вищих ешелонах влади, то тут, «внизу» на практиці ці «дрібниці» паралізують справу, породжують невпевненість, неоднозначне тлумачення.

Згідно з прийнятими змінами і доповненнями до Положення про місцеву державну адміністрацію від 24 липня 1992 року представник Президента може утворювати відповідно обласну, міську, районну колегії, які є дорадчо-консультативними органами. Для розгляду питань, пов'язаних з координацією діяльності органів внутрішніх справ, національної безпеки та оборони, може утворюватись і мала колегія. Тут все зрозуміло. Зате далі йде класичний зразок бюрократичного виверту: «Рекомендації колегії проводяться у життя розпорядженнями представника Президента України».

Виходить так: якщо найвища посадова особа виконавчої влади на відповідній території приймає і підписує розпорядження одноосібно, то воно обов'язкове для виконання. А ось коли представник Президента України, який одночасно очолює колегію, підписує висновки дорадчо-консультативного органу разом із секретарем держадміністрації (в діловодстві саме так прийнято оформляти документи засідання), то це лише рекомендації. Безглуздя, чи не так?!

Не зрозуміло також, кому ці рекомендації можуть адресуватись. Якщо главі держадміністрації, то чому, власне, він повинен їх сам собі підписувати, а коли до інших визначених виконавців, то навіщо їх давати, коли можна прийняти розпорядження, яке має обов'язковий характер до виконання?

Що це, як не крок до паперотворчості, від якої ми не так давно почали відходити? А може, рекомендації колегії не потрібно оформляти протоколом? Але в такому разі засідання колегії може перетворитися в пустопорожню «говорильню», якою ми нині і так ситі.

До того ж, наскільки мені відомо, сьогодні на місцях розсилають як розпорядження представників Президента України, так і рішення колегій. Оскільки останні мають рекомендаційний характер, то це аж ніяк не сприяє посиленню виконавчої влади, а навпаки — підриває її авторитет, послаблює виконавську дисципліну.

Або таке. За серйозні недоліки в роботі колегія при представникові Президента в Чемеровецькому районі визнала за недоцільне перебування на посаді заступника голови правління райспоживспілки О. Гривнака і порушила відповідне клопотання перед облспоживспілкою про його усунення з посади. Проте минуло вже більш як чотири місяці, а Гривнак продовжує працювати, ніби й нічого не сталося.

Щоправда, в даному разі чиновнику із правління райспоживспілки допомагає спокійно себе почувати ще й Закон про споживчу кооперацію. Адже згідно ст. 3 «Споживча кооперація незалежна у своїй діяльності від органів державного управління...», а відповідно до ст. 17 «Забороняється втручання в фінансово-господарську та іншу діяльність споживчих товариств, спілок та їх підприємств і установ та організацій з боку органів державної виконавчої влади». Створюється враження, що в нашій державі є ще одна влада, яка має назву «Споживча кооперація». Тож й не дивно, що названа система відкрито нехтує окремі акти виконавчої влади, а саме Державної програми організації натуральної та грошової допомоги малозабезпеченим верствам населення (йдеться про зниження цін на продовольчі та промислові товари для цієї категорії людей) та розпорядження Кабінету міністрів від 28.07.92 № 478 з цього питання.

З усього видно, що проекти чинних нині законодавчих актів і, зокрема, Закону про представника Президента та Положення про місцеву державну адміністрацію готували люди, відірвані від реального життя на місцях, без врахування кризової ситуації в державі і ухвалювалися з оглядкою на тих, хто не зацікавлений в міцній виконавчій владі. Свідченням всього цього є те, що вже після прийняття цих документів навздогін їм по кілька разів направлялись різні зміни і поправки у вигляді актів законодавчої і виконавчої влади, але, незважаючи на це, нічого істотного у зміненні існуючої влади в президентській структурі так і не сталося. А коли так, то чи можна розраховувати на швидкі позитивні зміни в нашому житті?

Василь СОПІЛЬНЯК, консультант обласної державної адміністрації.

Хмельницький.

Листи читачів про Верховну Раду та народних депутатів

ТЕРПЕЦЬ УВІРВАВСЯ

Нас спонукало написати листа до редакції інтерв'ю депутата В. Чародєєва в «Голосі України» № 15 цього року. Просто увірвався терпець слухати і читати, як цей обранець народу веде антиукраїнську, антидемократичну політику. Ми гадаємо, що багато його виборців червоніє від сорому, коли Чародєєв тільки наближається до мікрофона в сесійному залі. Він не соромиться навіть лайки з телеекрана, сторінок газет на адресу демократичних організацій, Народної Ради, Президії Верховної Ради. На жаль, він не один такий серед депутатів усіх рівнів на Донеччині. Ми, донецькі шахтарі, не давали таким діячам повноважень виступати від нашого імені.

В. Чайка, А. Рясний, Ф. Пашенко, В. Буряк, В. Кравченко, шахтарі шахти імені Засядька.

Донецьк.

ЧАС ПРИПИНИТИ СВАРКИ

Кому потрібні закони, в результаті яких грабують те, що належить державі, народу? Я вважаю, що відповідальність за стан справ у державі повинна нести Верховна Рада. Від її роботи залежить не лише робота уряду, але й усіх виконавчих органів влади. Поки це не зрозуміють усі народні депутати, туго буде всім виборцям. І пора припинити різні сварки та приниження. Особливо це стосується рухівців. Адже сьогодні демократи за словом «комуніст» перестали бачити людину. А комуніст і партократ — це різні речі. Хто дасть гарантію, що нинішні демократи, захопивши владу, не будуть чинити так само, як деякі лідери компартії?

Верховна Рада повинна була передбачити все наперед на десятиріччя. А закони, що приймає Верховна Рада, не працюватимуть доти, доки не буде відповідальності за їх виконання.

Олександр ГУЗЕНКО.

Кривий Ріг.

З ПОГЛЯДУ ПАСИВНОГО СПОСТЕРІГАЧА

Чому, мабуть, 90 відсотків народних депутатів говорять мовою сусідньої держави?

Більшість депутатів починає свій виступ словами: «Становище вкрай важке...» Для чого це робиться? Адже на кожній сесії тільки й мовиться про падіння в прірву та інші страшні порівняння.

Багато депутатів починають виступи з «Шановні...», перелічують кілька прізвищ. Потім — загальні фрази і прохання ще півхвилини. Чому не починати відразу по суті, заощаджуючи дорогоцінний час?

Кожний депутат, аналізуючи економічний стан, говорить про останні два роки і «розрив зв'язків». А чому ніхто не почне з аналізу стану країни, зробленого М. Горбачовим на квітневому пленумі компартії в 1985 році? Як розвивалася економіка у наступні п'ять років до розпаду СРСР?

Деякі депутати у своїх виступах кажуть: «Роз'їжджають по закордонах...» Усе пізнається в порівнянні. За кордон треба їздити, вчитися кращому, і не вішати нову залізну завісу.

М. МИКОЛАЄНКО, пенсіонер.

селище Гримайлів Тернопільської області

Продиктовано в номер

Я ЗНАЮ: НАФТА — БУДЕ!

16 березня у віце-прем'єра Ю. Іоффе відбулася нарада з участю всіх зацікавлених осіб та преси, на якій розглядався стан справ з проектуванням та будівництвом у перспективі нафтоприймального терміналу в районі Одеси. Головний інженер інституту «Південдіпронафтопровід» Геннадій Литвинов розповів: термінал розраховано на прийом 40 мільйонів тонн нафти на рік. Його буде збудовано у Григорівському лимані на відстані 25 кілометрів від берега. Але нафта Україні потрібна терміново. Тому інститут розробив проект побудови тимчасового терміналу на відстані 4 кілометри від берега потужністю 12 мільйонів тонн нафти на рік, який розраховано ввести у дію за 12 місяців. Вартість тимчасового терміналу — 833 мільйони українських карбованців і 27 мільйонів доларів. Опонентами проекту виступили депутати Верховної Ради України Володимир Романов та Сергій Дорогунцов, а також мер селища Південне, де заплановано спорудити термінал. Основні зауваження — екологічні. До того ж В. Романов заявив, що йому, як голові комісії з питань екології Одеської облради, не надали всіх документів техніко-економічного обгрунтування (з 16 томів — лише 3). Проектанти на зауваження відповіли: крім власне терміналу заплановано комплекс очисних споруд, вартість якого — 1,5 мільярда карбованців. А Ю. Іоффе запропонував В. Романову ввійти до складу конкурсної комісії, яка розглянула б наданий проект та інші — від іноземних фірм. Але, схоже, проект буде прийнято. Остання інстанція — Одеська облрада. Прийнято рішення просити її розглянути проект до 15 квітня. Якщо буде позитивний відгук, проект приймуть до виконання.

СВЯТКУЄ ЗАКАРПАТТЯ

В області відбулися масові заходи з нагоди 54-х роковин утворення Карпатської України. Урочистості проходили у Хусті — столиці Закарпатської держави, Мукачевому, Ужгороді та інших містах. Вшанували пам'ять полеглих січових стрільців, поклали квіти до пам'ятних хрестів.

Разом з тим 145-ті роковини від початку національно-визвольного руху та день угорської революції 1848—1849 рр. відзначили активісти КМКС — наймасового і найвпливового у області національно-культурного товариства. У місцях компактного проживання угорців встановлювались пам'ятники та меморіальні дошки героям революції, зокрема поетам Шандору Петефі та Лайошу Кошуту.

ЗДОРОВ'Я ОХОРОНЯТИМЕ... ПРОКУРАТУРА!

Про незабезпеченість населення ліками та марнотратство у використанні валютних коштів, що їх виділив уряд на придбання імпортних медикаментів, ви вже мали можливість дізнатися з попереднього номера «Голосу України». Залишається додати: наше справедливе обурення повністю поділяє Комісія Верховної Ради з питань охорони здоров'я. Щойно вона провела прес-конференцію, на якій розказано про результати перевірки контрактів, укладених організаціями, які підпорядковані Міністерству охорони здоров'я України. На прес-конференції пролунала думка: такими діями охоронців нашого здоров'я повинні зайнятися охоронці нашого права. Очевидно, думка небезпідставна.

ДЕ ВИ ШИЛИ СУКНЮ...

...У Парижі. — А це далеко від Жмеринки? — Дуже. — Це ж треба! Така глухомань, а так шиють! Ця фраза добре відома всім. Від Парижа до Чепеліївки, мабуть, ще далі, та пошитий там одяг не поступатиметься якістю середньоєвропейським стандартам. Запорукою тому і імпортне обладнання, яке дозволяє раз на десять днів повністю змінювати модель, і кваліфікація майстрів, що добиралися на конкурсній основі. Шитимуться у Чепеліївці і джинсові брюки, і сукні, і спортивні костюми (уже зараз є замовлення від нашої федерації волейболу). А робитиметься все це у цеху чи, швидше, фабриці (бо цикл виробництва тут — від розробки моделі до пришиття останнього гудзика), що називається «Газда», тобто — господар. І господар фабрики — агрофірма «Олександрія» не збирається зупинятися на досягнутому: у планах фірми — будівництво заводу по переробці шкіри, фабрики по пошиву взуття... А смак ковбаси, баликів і овочевих консервів виробництва «Олександрії» добре знають не лише у Білій Церкві. Її керівники — брати Куришки — і вкладають кошти у виробництво тих товарів, яких нині дуже не вистачає нашому ринку, і підтримують спортсменів, втім, про це «ГУ» вже писав, і фінансують видання книги місцевого письменника, і допомагають тим, хто, пропрацювавши все життя, нині потерпає від нестатків. Одним словом — справжні господарі, тож назва щойно відкритого підприємства—не випадкова. Очолив «Газду» старший з братів, Володимир Куришко. Є таки в Україні цивілізовані бізнесмени. Хоч поки що і небагато...

Знай наших!

Катерина ВОРОНЕНКО.
Біла Церква
Київської області.

Зворотний зв'язок

ТРЕБА ПЛАТИТИ

Свого часу єдина приватна і тому незалежна дніпропетровська газета «Форум» опублікувала серію «викривальних» матеріалів з життя тодішнього обласного начальства. «Відгукнулися» лише керівники КДБ, яким також дісталося. Ленінський райнарсуд обласного центру розглянув позов народного депутата України, начальника управління теперішнього СНБУ, генерала Володимира Слободенюка та одного з начальників підрозділу служби, підполковника Олега Вдовіна. Факти, викладені у публікації «Бий своїх, щоб чужі боялися» (1991 р.), суд визнав такими, що не відповідали дійсності. Тепер за наклепи та моральні збитки редактор «Форуму» Микола Кулага має сплатити на користь В. Слободенюка 500 тисяч карбованців, на користь О. Вдовіна — 200 тисяч.

Термін, відведений законом на оскарження вироку, схоже, минув...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

ЧОВЕН ВІКІНГІВ

Замовлення на спорудження копії знайденого під час розкопок дерев'яного човна для вікінгів одержало від німецьких фірм спільне українсько-американське суднобудівне підприємство «Акватон» у Миколаєві. Угоду уклали в Дюссельдорфі, де майстри човнових справ з України брали участь у виставці «Боот-шоу». Західні підприємці виявили неабиякий інтерес до продукції миколаївців — човнів, дубових бочок для питної води тощо, — а також до відеоролика про мандрівку козацького човна «Еней». Саме на зразок «Енея» західні бізнесмени воліють спорудити човен для вікінгів, який вірою та правдою служив староскандинавським племенам на морях та океанах.

Георгій ВОРОТНЮК.
Миколаїв.

Запас кишеню не тягне, але добре горить

Мешканець міста Комсомольська Юрій Гринчук припас у себе в гаражі чотири бочки з пальним. Але якось забувся про це і заходився з товаришем прикурювати... гримнув жахливий вибух.

Полум'я перекинулося з гаража на сусідські покрівлі, де також запасалися пальним. Кілька годин пожежники боролися з вогнем, але ще більше часу підраховували збитки. За лічені години на території колективного товариства «Автолюбитель-1» згоріло 10 гаражів, 7 автомобілів, 2 мотоцикли, запаси овочів, інше майно, а винуватці потрапили до лікарні з важкими опіками.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Пригода

ЯКИЙ ПАСАЖ, ЯКИЙ ВОЯЖ...

Нині чимало закарпатців заробляють на хліб насущний за кордоном — у Словаччині чи Угорщині. А деякі, як троє «найманців» з Великого Бичкова, що на Рахівщині, привезли з собою й тваринні інстинкти. Зустрівши далеко від домівки землячку й добре ковтнувши рому, вони її зґвалтували, про що потерпіла заявила в поліцію. Місцеві захисники правопорядку одразу транспортували любителів гострих пригод на КПП «Ужгород», де й передали колегам із Закарпатського управління внутрішніх справ.

Ужгород.

ПОГОДА

Сьогодні в Україні, завтра у північних і східних областях невеликий дощ, вітер південно-західний і західний 7—12, а сьогодні у західній частині пориви 15 — 20, у Карпатах до 25 метрів на секунду. Температура вдень 7—12 градусів тепла, вночі від 2 градусів морозу до 3 градусів тепла.

По Київській області сьогодні вдень невеликий дощ, вітер південно-західний, 7—12 метрів на секунду, поривчастий. Температура 7—12 градусів тепла.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Коротко

ВІДДАЛИ ТАРАСА У СОЛДАТИ

Торік під час Шевченківських свят на Валу у Чернігові з'явився новий пам'ятник Тарасу Шевченку. А старий пам'ятник міськрада днями прописала у залізничному полку. Тепер Тарас прийматиме присягу від синів України, а заодно — спостерігатиме за стройовою підготовкою українських воїнів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

ПАТРУЛЮЄ ВАРТА ПОРЯДКУ

На вулицях Косова з'явилися стрункі, підтягнуті, у темно-синій уніформі з відповідною амуніцією хлопці. Це патрулі варти порядку, які входять до підрозділу новоствореної в районі муніципальної поліції. Фінансується вона з місцевого бюджету. Нещодавно варта присягнула служити на вірність Україні.

Василь БАБУХ.
Івано-Франківська область.

СОТНЯ «ДІДІВ» ТА ПІВСОТНІ «ТІТОК»

Саме такого показника сягнув на середину березня Кіровоградський музично-драматичний театр ім. М. Кропивницького. Саме цього тижня відбулася сота вистава п'єси В. Канівця «Як наші діди парубкували» та п'ятдесята «Тітки Чарлея» (автор Б. Томас). Обидві п'єси поставив режисер театру народний артист України Михайло Барський.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Що почім?

ФІНАНСИ ТА ІТАЛІЙСЬКІ РОМАНСИ

Кілька днів на Харківщині гостювала делегація італійської фірми «Фінансовий інститут розвитку економіки півдня Італії». Представники фірми зустрічалися з багатьма керівниками підприємств, відвідали міськвиконком та фонд державного майна. За словами президента фірми доктора Петричоне, найбільше їх цікавила діяльність одного з провідних акціонерних товарист «Фінансова група «Східна Україна», підготовка спільних з українською фірмою бізнес-планів, а також вивчення проблем приватизації у східному регіоні України. Для їх подолання, на думку доктора Петричоне, потрібна як мінімум одна умова — зміцнити фінансову систему України. Голова правління АТ «Східна Україна» Володимир Ахашев не заперечує.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Спорт

СССУ СТУКАЄ В ДВЕРІ ФІСУ

Минулого вівторка народилася Студентська спортивна спілка України, установча конференція якої відбулася в Київському інституті фізкультури. На голову Спілки (скорочено — СССУ) одностайно обрали 55-річного Валентина Гаврилка — людину в спорті відому й авторитетну. Колись він був гравцем волейбольної команди майстрів «Локомотив» (Київ), потім очолював студентське товариство «Буревісник» в Україні, був заступником голови українських «Трудових резервів». Нині Валентин Купріянович — заступник голови Центрального спортивного клубу «Гарт». Він одружений, має дорослих сина й доньку і 9-річного онука, який, на відміну від діда, захоплюється баскетболом.

Заступники Гаврилка в СССУ — Євген Буря з Дніпропетровська і Богдан Юхницький зі Львова. А Генеральним секретарем обрано проректора КДІФК Маргариту Пугачевську, яка відповідає за спортивну роботу в цьому базовому для студентських збірних України вузі.

— Народилося немовля — Спілка. Але перед нею одразу виникло чимало відповідальних завдань...

— Так. Включатися в роботу треба без розкачки,— говорить Валентин Гаврилко. — Розвідку боєм провели на зимовій Універсіаді-93 в Закопане. Було наших всього десять, але посіли почесне 14-те місце серед 42 команд. Особливо відзначилися лижниці в естафеті 3×5 км, вибороли «золото». Тепер попереду літні Ігри в місті Буффало (США). Але всі комплектуються збірні. Але все вирішиться в травні — червні на Всеукраїнській Універсіаді.

— На що розраховуєте на аренах Буффало?

— На жаль, ми запізнилися з футболом. Ще до першого лютого треба було зробити внесок 2 тисячі доларів. Але тоді ще не було нашої Спілки. І грошей також. Утім, виступимо в тих видах, де нам щось світить: волейболі, баскетболі, стрибках у воду, спортивній гімнастиці, легкій атлетиці. Розраховуємо, що 20—25 наших атлетів претендуватимуть на призові місця.

— Коли ж СССУ офіційно приймуть до Всесвітньої студентської спілки (ФІСУ)?

— Найближчими днями, коли направимо необхідні документи до її штаб-квартири в Брюсселі.

— Що ж, побажаємо вам і студентському спортові України успіхів.

— Дякую.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ХОКЕЙ. Чемпіонат світу. Група С. Україна — Латвія — 5:5.

Увага конкурс

Оголошується творчий конкурс на заміщення посади головного редактора журналу «Україна».

УМОВИ КОНКУРСУ

Для участі в конкурсі необхідно подати такі документи:

1. Заяву кандидата-конкурсанта (форма довільна).
2. Концептуальну програму виходу з кризи та подальшого розвитку часопису, яка містила б такі позиції:

а) фінансово-економічні засади випуску журналу та його кошторис;

б) структурні підрозділи й штат редакції, основи кадрової політики;

в) основні тематичні лінії;

г) напрями поліпшення змістового і фахового рівня матеріалів;

д) шляхи поліпшення художнього оформлення та естетичного рівня.

Програма, надрукована на машинці (комп'ютері), подається до конкурсної комісії особисто в заклеєному конверті.

Нагадуємо адресу редакції: 252047, Київ-47, пр. Перемоги, 50, 3-й поверх. Часопис «Україна».

Останній день прийняття документів — 29 березня 1993 р. Конкурс відбудеться 30 березня 1993 р. о 14.00.

КОНКУРСНА КОМІСІЯ.

НЕ СКИДАЙТЕ АМЕРИКУ З РАХУНКІВ

Дослідження

Останнім часом у США, та й не тільки там, дуже часто говорили про спад в американській економіці, зниження конкурентоспроможності товарів зі Сполучених Штатів тощо. Такі тези знайшли своє відображення й у виступах Президента Білла Клінтона. Однак не всі згодні з таким трактуванням економічної ситуації в США. Зокрема, професор політології та міжнародних відносин університету Джорджа Вашингтона Генрі Р. Нау вважає, що довіряти цим песимістичним поглядам на американську економіку не варто. Бо, на його думку, вони явно не відповідають дійсності.

Дослідження останніх років показують, що продуктивність американської оброблювальної промисловості помітно зросла у 80-ті роки. З 1979 по 1988 рік промисловість США давала щорічний 3,5-відсотковий приріст продуктивності, що майже в два з половиною рази перевищувало темпи 1973-79 років. Більше того, темпи приросту в США у 80-ті роки майже дорівнювали японським і більш як удвічі перевищували німецькі.

Оскільки 75—80 відсотків торгового обороту становлять промислові товари, успіхи США означають те, що нині американський експорт цілком конкурентоспроможний стосовно товарів Японії та Німеччини. Цей факт підтверджується і недавнім приростом обсягу продукції, що її поставляють Сполучені Штати на експорт. Частка товарів США на світовому ринку збільшилася з 19 відсотків у 1985 році до 27 у 1991.

Результати нового аналізу, проведеного відомою фірмою «Маккінзі і К°», котра надає міжнародні консультаційні послуги, показують, що нинішні американські досягнення ще більш вражаючі. З аналізу випливає, що США, як і раніше, — лідер на світовому промисловому ринку, лідер, який далеко відірвався від переслідувачів за абсолютними показниками продуктивності.

Дані про несподіване лідерство Америки щодо виробництва товарів грунтуються на недавніх дослідженнях двох голландських економістів з Гронінгенського університету — Барта ван Арка та Дірка Пілата. За їхніми даними, США випереджають Японію та Німеччину в усіх секторах промисловості, крім машинобудування, виробництва електроприладів і транспорту, де лідером є Японія. США фактично за всіма показниками виглядають значно сильнішими від двох своїх основних суперників. Хоча елітарні японські фірми, на долю яких припадає більша частина торгового обороту, володіють високою конкурентоспроможністю, японські компанії, що виробляють продукти харчування, напої, тютюн, текстиль, біжутерію та шкіряні вироби, відрізняються особливо низькою продуктивністю.

Як видно з доповіді Маккінзі, незмінно високі показники економіки Сполучених Штатів — результат вищої конкурентоспроможності та гнучкості американських ринків. У 80-ті роки Америка скасувала багато видів неефективної або зайвої діяльності в промисловості і розпочала комп'ютеризацію виробництва, управління, маркетингу, системи обліку та інвентаризації. Вона швидше від своїх конкурентів створила нові робочі місця в сфері послуг (у США в цьому секторі зайнято понад 63 відсотки всіх працівників, тоді як у Японії — 58 відсотків, а в Німеччині — 55). Японія й Німеччина тільки сьогодні усвідомили необхідність розукрупнення своїх промислових секторів і швидкого переливання ресурсів у сферу послуг.

На сьогодні повільні темпи приросту затьмарюють собою загальне відродження американської конкурентоспроможності. Поки рівень боргу (федерального. — **Ред.**) не стане більш керованим як для споживачів, так і для корпорацій, попит на продукцію всередині США залишиться обмеженим. Попит на американські товари на зарубіжних ринках також зменшиться в міру того, як Японія та Німеччина знижують темпи приросту і опиняються віч-на-віч з перспективою можливого економічного спаду. Проте, як тільки діловий цикл у США активізується, Америка швидко перейде до індустріального зростання й почне активно конкурувати зі своїми промисловими суперниками.

Американським лідерам непогано було б усвідомити сильні сторони національної індустрії і не чіпати тих механізмів конкуренції та гнучкості, які й роблять американську економіку найпродуктивнішою в світі. Було б добре, якби ці сильні сторони усвідомили також Європа та Японія і не скидали Америку з рахунку як економічного й політичного лідера після ери «холодної» війни.

Експрес-інформація

НАСТУП ВІДБИТО

Грузинські війська витіснили за лінію оборони Сухумі абхазькі підрозділи, яку вони прорвали внаслідок рішучої атаки напередодні. У бойових діях використовувалися танки, важка артилерія та авіація. За даними представників Грузії, під час останніх бойових дій їхня сторона втратила 19 чоловік вбитими і 50 пораненими.

ДЕЗИНФОРМАЦІЮ СПРОСТОВАНО

Офіційні представники Угорщини спростували повідомлення Штабквартири боснійських сербів про те, що в цій державі проходять військову підготовку хорватські найманці. В цьому звинуваченні, розповсюдженому агентством ТАНЮГ, зазначалося, що загін хорватських добровольців, завербованих у Західній Європі, прибув для військового навчання до Угорщини.

В УРЯДІ РОСІЇ БУДУТЬ ПЕРЕСТАНОВКИ

П'ятеро членів Кабінету міністрів Росії будуть замінені найближчим часом. Про це заявив Президент Росії Б. Єльцин. Виступаючи в Москві на спільній з Президентом Франції Ф. Міттераном прес-конференції, він сказав, що ці зміни в уряді зумовлені незадовільною роботою деяких міністрів. Б. Єльцин підкреслив, що кадрові перестановки в уряді намічалися ще до VIII з'їзду народних депутатів Росії й тому їх не варто розцінювати як політичний маневр.

БЛИЗЬКОСХІДНІ ПЕРЕГОВОРИ: ЗНОВУ ТУПИК

Прем'єр-міністр Ізраїлю І. Рабин заявив, що не піде на подальші поступки відносно палестинців, депортованих Ізраїлем за зв'язки з терористичними організаціями. Він також наголосив, що вже пішов на один компроміс, коли дозволив 100 депортованим палестинцям повернутися до Ізраїлю найближчим часом, а решті — 300 чоловікам — до кінця поточного року.

Проблема депортованих палестинців сьогодні є основною перешкодою на шляху до мирних переговорів по Близькому Сходу.

ДОЛЯ ОПОЗИЦІЇ В КОМПЕТЕНЦІЇ СУДУ

Подання до Верховного Суду Таджикистану про припинення діяльності Демократичної партії Таджикистану, Ісламської партії відродження та інших опозиційних організацій направив Генеральний прокурор республіки Салехов. На його думку, керівництво цих партій намагається розв'язати громадянську війну в республіці та силовими методами змінити конституційний лад держави.

Кілька тижнів тому Генеральна прокуратура Таджикистану звинуватила лідерів Демократичної партії Ш. Юсуфа та Ісламської партії відродження Д. Усмона в змові з метою збройного захоплення влади.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Фотофакт

ТОРГУЄШ — ЗНАЧИТЬ ТОВАРИШУЄШ

Для когось річка — складна перешкода. Для іншого — то лише шлях до сусіда. Населення прикордонного з В'єтнамом містечка Хекоу китайської провінції Юньнань з давніх-давен торгувало з сусідами. А невеличка річка, що розділяє у цьому місці дві держави, слугувала лише зручним шляхом для вантажів. І сьогодні, коли після багатолітнього напруження відносини між країнами нормалізувалися, на вулицях китайського містечка з'явилося багато в'єтнамських товарів, зокрема страв: гострих, незвичних, пряних. Словом, таких, яких полюбляють в Китаї (на знімку).

Фото СІНЬХУА.

Справи кримінальні

Рекет в експортному виконанні

Раніше ми експортували нафту, ліс, інші такі ж «непотрібні» матеріали. Тепер — мафію. Може, це й на краще. Вдома спокійніше буде. Іншої думки туристи, що виїжджають на базари до сусідніх країн.

Ми вже писали про зграю якогось Бориса, яка збирає «данину» на автотрасах Угорщини. Її підсилила конкуруюча група, в основному з осіб чеченської національності. Дійшло навіть до того, що експортні рекетири «обібрали» п'ятьох співробітників київської міліції, котрі перебували в Угорщині у приватних справах і мали необережність отоварились на одному з ринків імпортними магнітофонами. Довелось сплачувати по 1.000 форинтів кожному. Хоча на їхньому місці можна було діяти й по-іншому...

А днями очевидці повідомили в корпункт про ще один гурт вимагальників, що «прописався» на дорогах Румунії. Ватажкує в ньому молодик, який іменує себе Саша Пітерський. Його хлопці, за словами потерпілих, роз'їжджають на двох «Мерседесах» і «беруть» з кожного туриста по 20 доларів. У разі відмови погрожують спалити автобус, відібрати товар чи навіть відрізати вуха найвродливішій пасажирці. Останнє спрацьовує найефективніше.

Наляканi туристи, як правило, платять. Взамін одержують індульгенцію, що нібито гарантує «безмитний» проїзд по всій території Румунії. Однак розповідають, що було й таке, коли плату вимагали двічі.

Дивно, але місцеві правоохоронні органи на ці побори майже не реагують.

Микола ГОРВАТ.
Ужгород.

Вічно вчорашні

ЛІТАВ НАД МІНСЬКОМ БУРЕВІСНИК

У колишньому приміщенні будинку політпросвіти Мінського обкому КПБ відбувся пленум реанімованої Комуністичної партії Білорусі (КПБ). У його роботі взяли участь члени Центрального Комітету нині офіційно зареєстрованої партії комуністів Білорусі.

Нічого вартого уваги форум не вирішив, хіба що закликав об'єднатися КПБ (КПРС) і ПКБ, щоб найближчим часом розробити загальну стратегію дій. На прес-конференції, що відбулася після пленуму, перший секретар КПБ Анатолій Малофєєв сказав, що власної економічної програми партія не має. Хоча це не заважає їй виступати проти приватної власності на землю, яка нібито призведе до експлуатації людини людиною.

Віктор ХОРОШКО.

Литовський калейдоскоп

ПАМ'ЯТІ КОБЗАРЯ

У Вільнюсі широко відзначають 179-річчя з дня народження Тараса Шевченка. І це зрозуміло. Зі столицею Литви пов'язано багато сторінок життя і творчості геніального українського поета. Рівно 130 років тому тут було видано «Кобзар» у перекладі на польську мову. Буваючи в стінах Вільнюського університету, юний Тарас учився живопису й поетичному слову. Згодом, коли поет і художник став зрілим майстром, вплив його творчості на польську та литовську інтелігенцію напередодні повстання 1863 року визнавали такі відомі діячі, як Желіговський, Сераковський, Залеський, Мачкявічюс. А «Кобзар» і видана перед тим польською мовою поема «Гайдамаки» були тут розцінені як сигнал до об'єднання вільнолюбних сил України, Литви та Польщі.

ТРЕТЬОЮ ЗА ПОПУЛЯРНІСТЮ

після національних та російської мов у теле- й радіомовленні в країнах Балтії стала українська. В Латвії, Литві та Естонії цією мовою видаються також газети та інформаційні бюлетені. У Литві, крім радіопередач, транслюються щотижнева програма по двох каналах телебачення. У всіх цих балтійських країнах є українські культурні центри і школи з українською мовою викладання. А духовним центром балтійських українців по праву вважається українська католицька церква Святої Трійці.

ХОЧ ЗАРПЛАТУ І ПІДВИЩИЛИ

Як повідомили в Міністерстві економіки, у кінці березня Литву чекає хвиля подорожчання, ціни на всі продукти харчування піднімуться мінімум на 50 процентів. Вже сьогодні литовці купують хліб і молочні продукти за вищими цінами, ніж у лютому. За кілограм хліба тепер доводиться платити в середньому від 54 до 72 талонів. Хоч зарплату з березня і підвищили на 15 процентів, 70 процентів жителів Литви так само змушені отримувати соціальну допомогу як такі, що живуть за межею прожиткового мінімуму.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ СТАЛО ВІЛЬНИМ

У республіці скасовано державну монополію на електронні засоби масової інформації. Початок весни приніс народження незалежних телекомпаній, стало вільним телебачення Східної Литви, здобувши статус американо-литовського спільного підприємства. Іще одна компанія, Теле-3, транслюватиме художні, розважальні, інформаційні передачі іноземними мовами з литовськими титрами.

Віктор ЧЕРНИШУК.

До уваги уряду

Унікальний куточок Таврії — Кам'янка - Дніпровська стоїть на межі екологічної загибелі. Цьому сприяє унікальний енергокомплекс ДРЕС—АЕС.

ГАРЯЧА ВОДА ПІДІГРІВАЄ АТМОСФЕРУ І СОЦІАЛЬНУ НАПРУЖЕНІСТЬ

Коли мова заходить за Кам'янсько-Дніпровський район, що в Запорізькій області, то тут аж ніяк не обійтися без епітета «унікальний». Причому унікальність ця двояка. До створення її причетні і природа: багаті землі і працьовитість місцевих селян зробили цей край Таврії своєрідним українським Клондайком. Кам'янка-Дніпровська — один з основних центрів овочівництва в Україні, один з найбільших постачальників зерна, м'яса, молока, річкової риби та інших продуктів. А люди подбали про іншу унікальність: посеред густонаселеної природної перлини спорудили дві найбільші електростанції Європи — Запорізькі ДРЕС і АЕС, спільна проектна потужність яких 9,6 мільйона кіловат, відстань між ними лише 3 кілометри.

Сьогодні екологічний стан району не може не викликати тривоги. Взаємодія негативних чинників роботи двох електростанцій нагнітає й без того напружену обстановку. З двох 300-метрових труб ДРЕС щороку вилітає в повітря понад 300 тисяч тонн шкідливих речовин — окислів сірки й азоту. В атмосфері вони з'єднуються з водяною парою, що утворюється від охолодження блоків АЕС, і сірчані та азотні кислотні дощі щедро поливають поля. Тепер на радгоспних ланах і присадибних ділянках жителів району вже не ростуть огірки, перець, кавуни, деякі сорти помідорів — «місцевого золота».

Екологічна обстановка ускладнюється ще й ремонтом однієї з 300-метрових труб, яку тимчасово замінено стометровою. Що це означає? Тільки одне: викиди охоплюють меншу площу, тому інтенсивність їх зростає. А з пуском шостого блоку АЕС стануть до ладу дві градирні, які значно додадуть пари в атмосферу.

Тож скоро, досить скоро постане запитання, чому в радіусі 5—6 кілометрів від АЕС гинуть дерева. Не приведи Господи! Хіба ж це природно, що водорості в Каховській водоймі цвітуть з кінця травня по кінець серпня.

Ще в січні 1991 року Кабінет міністрів колишнього СРСР прийняв постанову про заходи, що мали підвищити заінтересованість місцевих органів влади і населення в розташуванні на їхній території об'єктів атомної енергетики, де передбачаються певні гарантії й пільги жителям 30-кілометрових зон довкола АЕС. На жаль, жодне з її положень так і не було здійснене. Один відсоток від обсягів реалізації електроенергії АЕС відраховують до бюджету міста енергетиків — Енергодара. Жителі ж сільського району не отримують з цих грошей ні копійки. Разом з тим рівень життя, гарантії безпеки працівників електростанцій і сільського населення, яке проживає довкола АЕС, дуже різняться. У них в десятки разів менша платня, вони позбавлені будь-яких пільг, але для них введено... платне медичне обслуговування в лікарні Енергодара. Приміром, щоб сільській жінці народити дитину в пологовому будинку Енергодара, необхідно заплатити за 5 днів 15 тисяч карбованців.

ДРЕС має свої профілакторії, бази відпочинку на Азовському морі, АЕС на пайових засадах — місця в санаторіях, на базах відпочинку, а сільські жителі 30-кілометрової зони — лише ті путівки, що виділяють області профспілки. А це, повірте, мізер. У районі вкрай погані дороги, не вистачає коштів на їх будівництво. Кам'янсько-Дніпровський пологовий будинок міститься у приміщенні, де був раніше туберкульозний диспансер. Гаряча вода замість того, щоб обігрівати будинки сільських жителів, гріє атмосферу й підігріває соціальну напруженість у районі.

Зрозуміло, що пуск шостого блоку Запорізької АЕС дасть змогу заощаджувати щороку 600 тисяч тонн мазуту, а державі — одержувати прибутку 2 мільярди карбованців. Але чи буде від цього краще жителям Кам'янки-Дніпровської й району? Навпаки. Життя їх ускладниться, і соціальна напруга зросте.

Тож і не дивно, чому на відміну від своїх колег з Енергодарської міськради народні депутати Кам'янсько-Дніпровської райради не дають згоди зняти мораторій на пуск шостого блоку Запорізької АЕС, що будується на повний хід. Драма майже за Шекспіром: вижити чи вмерти. Третього не дано.

Депутати Кам'янсько-Дніпровської райради, звичайно, розуміють, що «унікальний, єдиний у світі» енергокомплекс ДРЕС — АЕС не зліквідуєш. Але жителям району треба створити належні умови для виживання. Причому законодавчим шляхом.

Вони пропонують розробити соціальний статус 30-кілометрової зони, який би включав у себе програму захисту навколишнього середовища. Відкрити позабюджетний спеціальний рахунок при місцевих органах влади, який поповнюватиметься відрахуваннями з боку атомних станцій (три відсотки від обсягу реалізації електроенергії). Ці кошти мають піти на будівництво й реконструкцію об'єктів культури, народної освіти, медицини, підприємств побутового й комунального господарства, охорону навколишнього середовища, соціально-економічний розвиток регіону.

Статус 30-кілометрової зони має передбачати щорічні компенсаційні витрати на користь жителям зони, пільговий тариф за користування електроенергією і теплом. Причому останнє стосується як підприємств району, так і приватних осіб.

Це буде хоч якоюсь платою за ту «унікальність», що її створила Система.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Каталізатор

Куди біжить болгарський лев

Завдяки великій валютній інтервенції Національного банку Болгарії протягом останніх тижнів курс лева до долара зріс на 15 стотинок і становить сьогодні 26,48:1.

Незважаючи на те, що НББ віддав на цю підтримку понад 20 мільйонів доларів і підняв ставки застави на 4 відсотки, ці витрати виправдані, бо обсяг продажу на внутрішньому валютному ринку Болгарії перевищує обсяг купівлі на 2,5 мільйона доларів.

Якщо в 1993 році валовий національний продукт на душу населення в країні знову скоротиться (за 1990—1992 роки він упав з 2339 до 957 доларів), то, на думку болгарських спеціалістів, курс лева почне стрімко падати.

Динару сниться висота

Економічний крах, санкції ООН та нафтове ембарго спричинили бурхливе зростання інфляції в Югославії. В лютому її рівень склав 212 відсотків, що вдвічі вище від січневого показника. За минулий рік югославська інфляція посіла перше місце в світі, сягнувши рівня 20 тисяч відсотків.

Провідна республіка в нинішній Югославії — Сербія — заявила нещодавно про запровадження контролю за цінами на більшість товарів і послуг. Однак у країні, де цінність банкнот падає швидше, ніж уряд спроможний їх друкувати, ці заходи не гарантують навіть натяку на стабілізацію.

Щодо курсу югославського динара до долара, то офіційний становить 700:1, ринковий — 18000:1.

Ведучий рубрики Андрій БОЄЧКО.

Проблема

Їдем день, їдем два — чия земля?..

Навряд чи можна назвати більш гостру соціальну, політичну і правову проблему в Закарпатській області, ніж проблема землі, її правильного розподілу та використання. Навколо цього виникають серйозні дискусії, все це вирують почуття та емоції. Кому бути її власником і господарем! Як в умовах Закарпаття, де на одного жителя припадає 0,16 гектара ріллі та 0,38 гектара сільгоспугідь, справедливо провести перерозподіл! Прийняті законодавчі акти не спроможні враховують специфічні умови області та історично складені відносини між колгоспами, радгоспами і громадянами щодо використання землі.

Колективізація на Закарпатті проводилась у 50-х роках. На відміну від сусідніх областей, де вже давно забули, хто мав землі і де їхні межі, у нас ще живі колишні власники, які пам'ятають свої маєтки. Особливо характерно це для гірських районів, зокрема Рахівського, Тячівського, Міжгірського, Хустського та деяких інших. Майже всі сінокоси розміщені на схилах, і їх сьогодні тут обробляють вручну колишні власники або їхні спадкоємці. На папері земля була закріплена за колгоспами та радгоспами, а фактично трудився на ній колишній власник, який справно віддавав господарству відповідний процент вирощеної продукції. На початку колективізації йому залишали одну десяту, пізніше — одну третю, в останні роки — половину.

Як перший крок до відновлення справедливості обласна Рада вирішила в порядку законодавчої ініціативи звернутися до Верховної Ради з пропозицією прийняти закон про надання компенсації колишнім землевласникам чи їхнім спадкоємцям за землю та інвентар, усуспільнені в період колективізації. На мою думку, роздержавлення земель буде проведено належним чином лише за умови виділення середньої частки площі колишнім власникам чи спадкоємцям. Зрозуміло, в разі вирішення питання переважна більшість цих людей вимагатимуть наділити їм колишні ділянки. Як дехто робить це вже тепер, коли виділяються землі для розширення підсобного чи фермерського господарства, індивідуального житлового будівництва. Вважаємо, що такий підхід може призвести до необгрунтованого роздрібнення масивів (полів сівозмін), зниження родючості грунтів та виробництва сільськогосподарської продукції. Тому виділення ділянок доцільно проводити за рахунок земель, відібраних у ході інвентаризації, чи земель запасу. При цьому, зрозуміло, не виключена можливість одержання колишніх площ їхніми власниками.

Без серйозного аналізу та необхідних розрахунків не варто поспішати із «закріпленням» земель. Бо можна дати маху. Як зробили це, скажімо, на Рахівщині, де майже всі угіддя роздали селянам, а колективним господарствам у постійне користування залишили мізер. Окремим колгоспам, приміром, імені Борканюка,— то й жодного гектара.

Серйозною проблемою в області виявилось питання забезпечення жителів міст земельними ділянками для ведення колективного садівництва, городництва та індивідуального житлового будівництва. Незважаючи на прийняту Верховною Радою постанову, розв'язати проблему не вдалося. Одна з причин та, що згідно з чинним законодавством виділення земель для згаданих потреб покладено на Ради базового рівня. Але в межах міст, як правило, вільних площ немає. Сільські ж Ради приміської зони надати потрібну кількість ділянок категорично відмовляються. Мовляв, самим не вистачає. На жаль, у чинному законодавстві відсутній чіткий механізм надання землі жителям міст сільськими Радами, а спори про цю суду непідвідомчі. Таким чином, коло замкнулося. Державних ресурсів на спорудження житла практично немає, а житель міста, який хоче за свої кошти мати власну хату, не може одержати під неї ділянку.

Вважаю, що для розв'язання проблеми необхідно надати повноваження щодо виділення земель на вказані потреби районним Радам чи держадміністраціям, які повинні розв'язувати питання, виходячи із взаємних інтересів.

Василь ШИМОН, начальник управління земельних ресурсів облдержадміністрації.

Закарпатська область.

МЕЖРЕГИОНАЛЬНЫЙ ЗАОЧНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ УПРАВЛЕНИЯ ПЕРСОНАЛОМ
(МЗУУП, г. Киев)
ПРОДОЛЖАЕТ НАБОР СЛУШАТЕЛЕЙ НА 1993 год
ПО НОВЕЙШИМ НАПРАВЛЕНИЯМ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТА

БЕЗ ВСТУПИТЕЛЬНЫХ ЭКЗАМЕНОВ: ОТ ИНСПЕКТОРА ПО КАДРАМ — ДО МАГИСТРА НАУК!

ВИД ОБУЧЕНИЯ	Профессиональная подготовка	Управленческая переподготовка		Повышение квалификации
Учебное заведение (факультет)	ВЫСШЕЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЕ УЧИЛИЩЕ ИНСПЕКТОРОВ ПО КАДРАМ	ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖЕРОВ КАДРОВОЙ СЛУЖБЫ	ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛЯЮЩИХ ПЕРСОНАЛОМ	ИНСТИТУТ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТА
На базе образования:	Среднего, учащиеся 11-х классов	Среднего специального	Высшего	Среднего, среднего специального или высшего
Сроки обучения	7 месяцев	10 месяцев	10 месяцев	3 месяца
Специализация	Делопроизводство, учет и комплектование персонала	Планирование и организация работы с персоналом	Управление персоналом и социальное развитие	• Основы кадрового менеджмента • Правовое и документационное обеспечение кадровой работы • Профориентация и подготовка кадров • Психология и социология персонала
Уровень образования	Среднее со специальной подготовкой	Среднее специальное	Высшее: бакалавр, магистр наук	
Должностная классификация	Специалисты и служащие	Руководители низового и среднего звена	Руководители среднего и высшего звена	Специалисты и руководители различных звеньев управления
Стоимость обучения, в тыс. куп./руб. (до 30.04.93 г.)				
Для частных лиц	30	50	75	35
Для организаций	40	70	95	45

Университет осуществляет с 1989 г. профессиональную подготовку инспекторов по кадрам, управленческую переподготовку и повышение деловой квалификации специалистов, руководителей и предпринимателей в области кадрового менеджмента на основе английской системы дистанционного обучения (заочно, без выезда в г. Киев).

Набор слушателей производится ежемесячно в течение года (возможно также обучение экстерном).

Обучение проводится по специальным программам в форме самостоятельного изучения получаемой литературы, индивидуальных консультаций, психологического тестирования, разбора практических ситуаций, а также выполнения тестовых контрольных и аттестационной работы. Пакет учебно-методической литературы слушателя включает до 30 книг по экономике, праву, психологии, педагогике, делопроизводству и организации управления персоналом.

Окончившим обучение выдается диплом (для прошедших переподготовку) или свидетельство (для прошедших подготовку или повышение квалификации) на украинском (русском) и английском языках с правом работы по полученной специальности, а также сертификат международного образца (для всех видов обучения), оформленный в соответствии с Европейской Конвенцией (Париж, ЮНЕСКО) и подтверждающий уровень полученного образования по международно признанным нормам (в т.ч. бакалавр, магистр и доктор наук). Международный сертификат признается всеми ведущими странами мира (в т.ч. Европы, США, Канадой, Израилем, Японией и др.) в качестве документа, дающего его владельцу право осуществлять профессиональную деятельность или продолжать обучение в соответствии с полученным уровнем образования и квалификацией.

Все выпускники МЗУУП принимаются в члены международной Ассоциации управления кадрами (с выдачей специального удостоверения), которая осуществляет постоянное содействие их профессиональному становлению и квалификационному росту.

ПРЕИМУЩЕСТВА НАШЕЙ СИСТЕМЫ:

- *качество, быстрота, научность и эффективность обучения*
- *уникальность и многоплановость учебно-методической литературы*
- *получение двух международно признанных документов об образовании*
- *членство в международной профессиональной Ассоциации*

Оплата обучения производится как за наличный (в т.ч. почтовым переводом или в бухгалтерии университета), так и безналичный расчет (организациями и предприятиями) на *р/с 609091 в ОПЕРУ при Укрсоцбанке г.Киева, МФО 300023, МЗУУП (почт. индекс банка 252006)*. Для частных лиц разрешена оплата обучения в рассрочку двумя-тремя пропорциональными частями.

Поступающие направляют: а) заявление на имя ректора университета (в произвольной форме с указанием выбранной специальности); б) нотариально заверенную копию документа об образовании (диплома, аттестата), в) копию платежного поручения (перевода) *по адресу: 252039, Киев, ул. Фрометовская, 2, МЗУУП.* При желании частных лиц и организаций между ними и университетом заключаются дополнительно письменные договора на проведение обучения.

Наши телефоны: (044) 264-10-51, 264-90-36, 264-52-54. Факс (044) 264-90-36.

ПРОФЕССИИ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТА — ЭТО НАДЕЖНО И ПРЕСТИЖНО!

Фирма «MADEK»

реализует со склада в Киеве

ПЕРСОНАЛЬНЫЕ КОМПЬЮТЕРЫ

IBM PC AT 386/387 SX 25 МГц (2) 85 (SVGA),
IBM PC AT 386/387 SX 33 Мгц (4) 130 (SVGA),
IBM PC AT 386/387 DX 40 МГц (4) 130 (SVGA),
Принтеры STAR NX 1500 и FUJITSU DL 900 (24 иглы)
ФАКСЫ «SANVO» (Япония).
ДИКТОФОНЫ «SONY»
Холодильники двухкамерные «МИНСК 15М»
Телефон/факс в Киеве: (044) 274-50-16.

Фирма «MADEK» поставляет следующие оригинальные программные пакеты:

I. «УЧЕТ МАТЕРИАЛЬНО-ТЕХНИЧЕСКИХ СРЕДСТВ (УМТС)»:

учет поступлений и выбытия материально-технических средств на складах;
печать приходных и расходных накладных, платежных требований;
составление ежемесячных отчетов для бухгалтерии о движении материалов, группы материалов, движении по счетам;
составление справок о движении материалов и о котировке расходов;
ведение базы данных о выдаче приходных и расходных накладных за прошедшие месяцы и годы с последующей их распечаткой.

II. «УЧЕТ ОСНОВНЫХ СРЕДСТВ (УОС)»:

ведение карточек аналитического учета ОС (заполнение, внесение изменений, просмотр);
регистрация поступлений, перемещений и выбытий ОС;
расчет сумм амортизации и износа ОС;
составление сводных ведомостей и ведомостей движения ОС по материально ответственным лицам, по подразделениям, по отраслям и группам;
составление справок о наличии драгметаллов в ОС;
быстрый поиск карточек аналитического учета по их номерам;
составление произвольных справок по запросу оператора.

Фирма «MADEK» проводит обучение на персональных компьютерах пользователей программными пакетами «УМТС» и «УОС».

Фирма «MADEK» проводит обучение для начинающих пользователей по курсу «Персональный компьютер + Факс + Ксерокс +...».

Фирма «MADEK» проводит обучение по индивидуальному графику.

Телефон/факс в Киеве: (044) 274-50-16.

До уваги іноземних юридичних осіб, що здійснюють діяльність через постійне представництво

Якщо ви здійснюєте будь-яку діяльність на території України, то зобов'язані зареєструватися:

у Міністерстві зовнішньоекономічних зв'язків України (ст. 5 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»);

у Головній державній податковій інспекції України за адресою: 254053, м. Київ, Львівська площа, 8, тел. 212-39-54 та стати на облік у Державній податковій інспекції за місцеперебуванням (протягом місяця після початку діяльності) незалежно від того, підлягатиме чи ні надалі Ваша діяльність оподаткуванню в Україні.

Нереєстрація іноземної юридичної особи в Україні розглядається як приховування доходу. За приховування доходу з іноземної юридичної особи за 1992 рік стягується сума податку, вирахуваного з прихованого доходу, і штраф у п'ятикратному розмірі нарахованої суми податку;

в Українській Федерації профспілкових організацій спільних підприємств як страховики (ст. 244 КЗпП України). За несвоєчасну сплату страхових внесків нараховується пеня у розмірі 0,5 процента за кожний день прострочення та адміністративний штраф — 8 мінімальних окладів.

Панове! Не випробуйте долю!

Вчасно виконуйте законодавство України, а в іншому ми вам допоможемо!

Ми для вас розробимо контракт з іноземною фірмою, який захищатиме ваші інтереси, забезпечимо інструкцією Мінфіну України «Про оподаткування доходів іноземних юридичних осіб» тощо.

Звертайтеся, ми до ваших послуг!
252034, м. Київ, вул. Рейтарська, 19,
Українська Федерація профспілкових організацій спільних підприємств.
Тел.: 228-53-06, 228-34-06.

Уперше в Україні! Журнал «Міжнародний туризм»

запрошує до співробітництва туристські агентства, фірми, готельні комплекси й інші організації, пов'язані з туристським бізнесом. Якщо ви хочете, щоб про вашу діяльність дізналися в Україні й за кордоном, розміщуйте свою рекламу в українському журналі

«МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ».

Нас цікавлять якісні фото, слайди, кореспонденції, а також слушні пропозиції та побажання. Тож чекаємо їх від журналістів, бізнесменів, усіх, хто працює у сфері туризму, кого приваблюють туристські мандри.

Телефони: 441-88-19, (044) 441-88-64, 560-74-69.

ЛІТАКОМ — пасажирів і вантажі у будь-яку точку СНД і за кордон!

Дніпропетровське авіапідприємство «ДНІПРОАВІА», яке експлуатує літаки ЯК-42, ЯК-40, АН-26, в найкоротші терміни відправить повітряним шляхом пасажирів і вантажі у будь-яку точку СНД і за кордон.

Гарантуємо ТЕРМІНОВІСТЬ І ЯКІСТЬ.

У нас ціни у два рази нижчі, ніж на регулярних рейсах інших авіакомпаній.

Чекаємо на ваші заявки за адресою:

320042, Україна, м. Дніпропетровськ-42, аеропорт.

Тел. (056-2) 91-40-34, факс (056-2) 65-04-96.

АНОНІМНО...

Консультації, діагностика, лікування... у венеролога, дерматолога, гінеколога

☆ **Вівторок і середа з 18.00 до 20.00. м. Київ, тел. 291-83-09.**

Лікування й профілактика простатитів. Індивідуальний прийом ЕКСТРАСЕНСА. Будь ласка, не соромтеся — ДЗВОНІТЬ...

☆ **Вівторок і середа з 18.00 до 20.00. м. Київ, тел. 291-83-09.**

ФІРМА РЕАЛІЗУЄ ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА СИРУ, заключає контракти на виготовлення та установку фермерських молокопереробних господарств.

Тел.: 444-97-78, факс 220-97-61.

ВОЛИНСЬКЕ ЕЛЬДОРАДО

Історія

На Всеукраїнській нараді з проблем видання багатотомного Зводу пам'яток історії та культури України, яка проводилась у Луцьку, відзначалося, що історія України сягає багатьох тисячоліть. Вона залишила сліди існування і творчої діяльності різних поколінь людей, які не зникли безслідно в глибині століть, а залишилися зафіксованими в пам'ятках історії та культури. Їх збереження і пізнання є правдивою умовою духовного відродження і становлення національної свідомості не лише українського народу, а й інших народів республіки, для яких її земля стала рідною. Ось чому видання Зводу пам'яток історії та культури повинно стати визначною подією в культурному житті України. Про це і говорили в своїх доповідях віце-прем'єр-міністр України, голова Головної редакційної колегії Зводу, академік АН України М. Жулинський, директор Інституту археології АН України, голова Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, академік АН України П. Толочко, завідуючий відділом Інституту історії України, доктор історичних наук В. Горбик, інші директори та науковці провідних науково-дослідних інститутів України, заступники голів держадміністрацій, які приїхали майже з усіх областей України до Луцька. Робився наголос, що підготовка і видання Зводу проводиться на основі відповідних урядових рішень. Це має бути перше в історії України фундаментальне, глибоко наукове видання про всі пам'ятки історії, культури, археології, архітектури, містобудування та монументального мистецтва. Потрібно знати, яким духовним та культурним потенціалом володіє народ України.

Відповідаючи на питання, чому саме ця нарада відбувається на Волині, Микола Жулинський сказав:

— Я особисто вважаю, що цей регіон нашої України, можливо, найменш досліджений в тому плані, що стосується національної історії, археології, тих аспектів нашого минулого, які ще донедавна замовчувалися. Наприклад, історія церкви, релігійних рухів, братств. А народні звичаї та обряди! Це те, що є основою буття українського народу. На Волині можна віднайти ще празичні традиції, що сягають часів дохристиянської Русі. В районах Волинського Полісся збереглися релікти, які нам треба виявити й зафіксувати. Тому й хотілося, щоб люди приїхали сюди з усієї України, побачили цей край і почули про нього.

Справді, Волинська земля — це своєрідне ельдорадо для істориків, краєзнавців, археологів. В межах області близько 1500 археологічних пам'яток, 400 пам'яток архітектури, 750 — історії, 36 — мистецтва. Адже відомо, що колись Волинь була центром скупчення всіх слов'ян. Коли Київ був поранений монгольською ордою, то весь тягар державності упав на Волинь. З цієї благословенної землі вийшли Леся Українка, Улас Самчук, тут жили і творили жрекиня мистецтва Оксана Лятуринська, іконописець Йов Кондзелевич. В роки другої світової війни Луцьк був столицею Полікарпа Сікорського — адміністратора Православної Автокефальної церкви в Україні. На Волині зародилася УПА. Ці та інші малодосліджені сторінки нашої історії потребують глибокого аналізу і вивчення.

Саме на нараді і робився наголос: все зробити для того, щоб прискорити роботу над Зводом пам'яток історії та культури. Така фундаментальна праця потрібна й Україні, і світові. Щоб всі знали, що за народ живе тут, які в нього культура, традиції. Тут і були обговорені проблеми, визначено шляхи їх розв'язання, аби як можна швидше підготувати і видати багатотомний Звід пам'яток історії та культури України.

Богдан БЕРЕКЕТА,
власний кореспондент «Голосу України».

Волинська область.

Особистості

ВОІСТИНУ НАРОДНИЙ

Популярність художника Володимира Микити велика, авторитет його високий. Досить сказати, що про його творчість йдеться більш як у стапублікаціях, надрукованих як у нашій країні, так і за кордоном. Починаючи з 1957 року, живописець бере участь у всіх республіканських вернісажах, а з 1961 — у всіх всесоюзних. Його персональні виставки з великим успіхом проходили в Києві, Москві, в багатьох інших містах колишнього Союзу. Полотна Микити відомі за кордоном, у нас же знаходяться більш як у двадцятьох музеях. І це насамперед результат таланту, великої працелюбності.

1944 рік. Осінь. Визволення і возз'єднання Закарпатської України з рідною матір'ю-Україною. Найбільший наш набуток усіх літ від тої осені — люди. Так-так, люди з можливостями у розвитку здібностей і талантів... Скільки талантів у народі нашого Закарпатського минулого загинуло, як багато ми втратили! І тільки народне мистецтво з коломийкою і піснею, легендою і казкою, барвистим народним вбранням, вишивкою і ткацтвом, писанками і ремеслом, народними обрядами і звичаями рятувало наш народний дух, наповняло красою, живлячи коріння, аби древо духовності не заниділо, не висохло.

Володимир Микита — яскраве явище у вираженні духовного скарбу народного в час після визвольної осені 1944, він воістину той трудівник, котрий є винятково яскравим уособленням нашої культури, досягнень у мистецтві, вираженням творчого інтелекту.

Є кілька характерних ознак для окреслення індивідууму В. Микити. Та найпершою і найважливішою ознакою цього митця є велика талановитість і така ж велика працьовитість. Щасливе поєднання двох якостей в одній творчій особі. Автор десятків багатофігурних композицій, глибоких за своїм характером проникнення і відтворення портретів, натюрмортів і незчисленних пейзажів — Микита в кожному творі трудівник вибагливий і вимогливий, щедрий у пошуку і неодноманітний. У нього все тут тільки на повну силу таланту і тої докладності в роботі, коли робиться все-все, чого митець уже досягнув. Портрет у Микити—завжди світ особистості. А от багатофігурні полотна. «Зустріч братів-визволителів трудящими Закарпаття», «Обід у полі», «Ягнятко», «Збирання картоплі», «Звозять сіно», «Весняні турботи», «Мірка-мішання», «Вівчарня», «Плач вічної лози» — своєрідний епос трудів і днів закарпатців. За яким уже можна пізнавати Закарпаття.

Окремо варто б і писати, аналізувати велике полотно В. Микити «За щастя внука». Химерна історія про те, як з експозиції республіканської виставки міністр культури сімдесятих років знімав одну з найкращих картин В. Микити («За щастя внука», 1972), нині викликає хіба посмішку, сам же міністр виставив себе на сміх і тоді. Картина в межах колишнього Союзу була поцінована як одна з кращих.

Все у нього зображено з великою достовірністю і правдивістю, доцільністю. Він завжди несподіваний у творенні натюрмортів — вони у нього завжди ліричні і навантажені думкою глибокою, часто являють настрій митця. Вражає, наприклад, глибокоосмислений твір «Самота» 1973 р. В далеких полонинах на тлі гір-гігантів закинутий одинокий кінь. Трудився ціле життя, а тут його лишили вовкам для принади...

Для мене Микита перед мольбертом при палітрі — закорінений трудівник-селянин і, водночас, зосереджений інтелігент-творець. Трудівник-селянин — від батька-селянина з низинного села Ракошина на Мукачівщині, від того батька і мами, яких митець в пам'яті шанує молитовно. Шанує за велику працьовитість і терпеливість, за скарб душі, що збагачував і наповняв красою. Син своїх батьків, цей митець одержав звання заслуженого художника України в 1975, високе звання народного художника України в 1991. Це і визнання митця, і тієї висоти, на яку Микита підняв своєю працею рідне Закарпаття.

Художня пам'ять у Володимира Микити феноменальна. Видатні портрети наших знаменитих художників Федора Манайла та Ернеста Контратовича, уславленого хірурга Олександра Фединця він створив з пам'яті з тою силою проникнення та узагальнення найістотнішого, глибинного, коли зображеного по-новому бачиш і впізнаєш. Навіть живописець-психолог — явище настільки щасливе, як і не часте.

Народному художникові України Володимирові Микиті нині за шістдесят. Він повний сил на висоті отій, з якої справді багато видно.

Іван ЧЕНДЕЙ,
лауреат літературних премій імені О. Головка та В. Винниченка.

Ужгород.

Володимир Микита. «Народний художник України Ф. Манайло», «Ранок», «Новина».

Телебачення

П'ЯТНИЦЯ

19 березня

I ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Фестивалі, конкурси, концерти...
9.05 Від села до села.
10.35 Дихання за Бутейком.
11.05 Молодіжна студія «Гарт».
12.05 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Канал «Д».
17.10 Сад, город.
17.25 Ваша думка.
18.00 Чемпіонат України з футболу. «Чорноморець» — «Таврія». 2 тайм.
18.45 М. Равель. Вальс. Виконує заслужений симфонічний оркестр Українського телебачення і радіо.
19.00 УТН.
19.20 Урядовий вісник.
19.50 Мультфільм «Нотатки Пірата».
20.00 Чемпіонат України з футболу. «Буковина» — «Динамо». 2 тайм.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.20 Спорткур'єр.
21.35 Літературно-мистецька студія «Основа». Васи Шкляр.
22.35 Арт-майдан. Шедеври класичної музики. Авторська пісня. Студія «Ретро». Колекціонер Л. Шемета. Корифеї джазу.
0.05 УТН.
0.15 І знову разом.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Мультфільм.
8.35 Фільм — дітям. «Спадкоємиця Ніки».
10.00 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Америка з М. Таратутою.
11.50 Д. Прістлі. «Час і сім'я Конвей». Фільм-вистава.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Бридж.
14.45 Бізнес-клас.
15.00 Блокнот.
15.05 Фільм-дітям. «Спадкоємиця Ніки».
16.30 Телемемуари.
16.50 Справа.
17.00 Новини.
17.20 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Союз п'яти республік».
17.40 Погода.
17.45 Людина і закон.
18.15 Америка з М. Таратутою.
18.45 Поле чудес.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Людина тижня.
20.55 Прем'єра худ. телефільму «Кров на банкнотах» із серіалу «Наварро» (Франція).
«ВіД» представляє:
22.25 «Політбюро».
23.00 Новини.
23.25 Музобоз.
0.05 Авто-шоу.
0.20 Хіт-конвейєр.
1.10 Прес-експрес.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 На політичному Олімпі.
8.50 Дозвілля. ТВ-ательє.
9.05 Рек-тайм.
9.35 Кіпрас Мажейка. Репортажі з «Малої Європи».
10.05 Арт-обстріл. «Михайло Баришников». Фільм 3.
11.00 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 145 серія.
11.55 Біла ворона.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 Їжиця.
13.55 Ансамбль «Бабине літо».
14.35 Телебіржа.
15.10 Там-там новини.
15.25 Студія «Рост».
15.55 ТрансРосефір. «Точка на карті». Кольський регіон.
16.40 Бесіди в «Метрополі».
17.00 «Зісланий на планету Земля». Худ. фільм. 3 серія.
17.50 Телефільм «Діалог».
18.00 На сьомій сесії Верховної Ради України.
18.45 Київська панорама.
19.05 На сьомій сесії Верховної Ради України.

СТУДІЯ «ТЕТ-А ТЕТ»

14.40 Мультфільми.
15.00 Худ. фільм «Аеліта, не приставай до чоловіків».
19.00 Мультфільми.
19.20 Худ. фільм «Піжмурки».
20.55 Відеомузика.
21.10 Худ. фільм «Знедолені».

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, завідуючий відділом гуманітарних проблем; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 814907

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311050.